

УДК 342.951

Маркарян Марина Валеріївна,
старший викладач кафедри теорії та історії права
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОСОБЛИВОСТІ ПРОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ПЕРСОНАЛОМ ДИПЛОМАТИЧНИХ УСТАНОВ УКРАЇНИ ЗА КОРДОНОМ

В даній науковій статті розкрито особливості проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном.

Визначено, що проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном характеризується наступними особливостями: 1) нормативно-правовою основою урегулювання суспільних відносин щодо предмету дослідження є закони України «Про державну службу» та «Про дипломатичну службу»; 2) дипломатична служба є підвидом спеціальної цивільної служби, тобто належить до публічної служби; 3) при визначенні особливостей проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном потрібно відмежовувати такі поняття як: адміністративний службовець та дипломатичний службовець; 4) під час проходження дипломатичної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном відбувається періодична ротація, тобто планове заміщення посад дипломатичної служби в органах дипломатичної служби посадовими особами дипломатичної служби.

Ранги дипломатичних службовців є видом спеціальних звань. Встановлюється дев'ять рангів дипломатичних службовців, які співвідносяться між рангами державних службовців і дипломатичними рангами наступним чином (ранг дипломатичного службовця : ранг державної служби): Надзвичайний і Повноважний Посол: 1; Надзвичайний і Повноважний Посланник першого класу : 2; Надзвичайний і Повноважний Посланник другого класу : 3; Радник першого класу : 4; Радник другого класу : 5; Перший секретар (перший секретар першого класу, перший секретар другого класу) : 6; Перший секретар другого класу : 6; Другий секретар (другий секретар першого класу, другий секретар другого класу) : 7; Другий секретар другого класу : 7; Третій секретар : 8; Аташе : 9.

Процедура проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном включає такі етапи: вступ на дипломатичну службу; проходження дипломатичної служби, ротація посадових осіб дипломатичної служби; припинення дипломатичної служби як на загальних підставах, так і у відповідності до Закону України «Про дипломатичну службу».

Ключові слова: державна служба, дипломатична служба, дипломатичний службовець, ранг дипломатичної служби, ротація.

Markaryan M. PECULIARITIES OF CIVIL SERVICE BY THE STAFF OF DIPLOMATIC MISSIONS OF UKRAINE ABROAD

This scientific article reveals the peculiarities of civil service by the staff of diplomatic missions of Ukraine abroad.

It is determined that the civil service personnel of diplomatic missions of Ukraine abroad are characterized by the following features: 1) the legal basis for the regulation of public relations on the subject of the study are the laws of Ukraine "On Civil Service" and "On Diplomatic Service"; 2) the diplomatic service is a subspecies of the special civil service, ie it belongs to the public service; 3) when determining the peculiarities of the civil service by the staff of diplomatic missions of Ukraine abroad, it is necessary to distinguish such concepts as: administrative employee and diplomatic employee; 4) during the diplomatic service by the staff of diplomatic missions of Ukraine abroad there is a periodic rotation, ie the planned replacement of positions of the diplomatic service in the bodies of the diplomatic service by officials of the diplomatic service.

The ranks of diplomatic officials are a type of special rank. Nine ranks of diplomatic officials are established, which are correlated between the ranks of civil servants and diplomatic ranks as follows (rank of diplomatic official: rank of civil service): Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary: 1; Extraordinary and Plenipotentiary Messenger of the first class: 2; Extraordinary and Plenipotentiary Messenger of the second class: 3; First class counselor: 4; Counselor of the second class: 5; First Secretary (first secretary of the first class, first secretary of the second class): 6; First Secretary of the second class: 6; Second secretary (second secretary of the first class, second secretary of the second class): 7; Second secretary of the second class: 7; Third Secretary: 8; Attaché: 9.

The procedure for civil service by the staff of diplomatic missions of Ukraine abroad includes the following stages: entry into the diplomatic service; passing the diplomatic service, rotation of officials of the diplomatic service; termination of diplomatic service both on general grounds and in accordance with the Law of Ukraine "On Diplomatic Service".

Key words: civil service, diplomatic service, diplomatic employee, rank of diplomatic service, rotation.

Постановка проблеми. Порядок проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном урегульовано законами України «Про державну службу», «Про дипломатичну службу», постановою Кабінету Міністрів України «Питання присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями» та іншими законодавчими та підзаконними актами України.

Разом з тим, на сьогодні питання, що стосується порядку проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном на законодавчому рівні урегульовано в недостатній мірі. Саме тому, потребує додаткового дослідження особливості проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі питання проходження державної служби персоналом

дипломатичних установ України за кордоном були предметом дослідження: А. О. Гончарова, М.О. Кулінича, О.В.Селецького, А. В. Панова, Б. І. Гуменюка, В. М. Репецького та ін.

Виклад основного матеріалу дослідження. О. В. Петришин до публічної служби відносить державну, муніципальну службу та службу у недержавних організаціях (громадських організаціях, політичних партіях, та навіть — приватних підприємствах). На його думку, для публічної служби характерні такі ознаки: 1) зайняття посади у відповідних органах і організаціях незалежно від форм власності і конкретних організаційних структур; 2) службова спрямованість діяльності, що полягає у діяльності не на себе, а на обслуговування «чужих» інтересів; 3) професійність службової діяльності, тобто здійснення такої діяльності на постійній основі, що потребує певних знань і наступності, та є основним джерелом матеріального забезпечення працівника.

З огляду на інституціональний аспект, публічна служба в найширшому розумінні може здійснюватися працівниками усіх організацій публічного сектору: органів державної влади (тобто не лише виконавчої, а й законодавчої та судової); державних підприємств та установ; органів місцевого самоврядування; комунальних підприємств та установ. Тобто до поняття публічної служби включають діяльність працівників усіх інституцій, які виконують публічні завдання, в тому числі діяльність державних або муніципальних лікарів, вчителів тощо. У вужчому розумінні в інституційному вимірі публічну службу розглядають як діяльність, насамперед, службовців органів державної виконавчої влади та виконавчих органів місцевого самоврядування.

У законодавстві України термін «публічна служба» донедавна взагалі не застосовувався. Натомість використовувалися два інших поняття: «державна служба» та «служба в органах місцевого самоврядування».

Згідно з нормами чинних законодавчих актів, державна служба — це професійна діяльність осіб, які обіймають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів, а служба в органах місцевого самоврядування — це професійна, на постійній основі діяльність громадян України, які обіймають посади в органах місцевого самоврядування, що спрямована на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеve самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом.

Вперше термін «публічна служба» в сучасній Україні на законодавчому рівні використано Кодексом адміністративного судочинства України, де визначено, що публічна служба — це діяльність на державних політичних посадах, професійна діяльність суддів, прокурорів, військова служба, альтернативна (невійськова) служба, дипломатична служба, інша державна служба, служба в органах влади Автономної Республіки Крим, органах місцевого самоврядування [1, ст.3]. Очевидно, це визначення є надмірно широким і викладено лише в цілях цього Кодексу. Адже від публічної служби, як мінімум, необхідно відокремлювати діяльність політиків на державних політичних посадах та суддів. За своєю природою ці посади не є службовими.

В науці адміністративного права традиційним є поділ публічної служби на цивільну та мілітаризовану. Мілітаризована служба характеризується особливим призначенням і завданнями, спеціальним порядком формування і проходження служби, спеціальними вимогами щодо професійної підготовки.

Натомість, цивільна служба поділяється на: загальну та спеціальну. Де, загальна цивільна служба пов'язується з виконанням однотипних, «стандартних» функцій публічної адміністрації, які в принциповому плані не мають своєї специфіки. В сучасних умовах основним призначенням діяльності цивільних службовців є сервісні функції. Натомість спеціалізована служба покликана забезпечувати діяльність держави в окремих, вузьких сферах. Спеціалізовані корпуси державної цивільної служби, як правило, складають дипломатична служба та консульська служба, оскільки міжнародний характер їх діяльності має цілий ряд особливостей, пов'язаних із організацією проходження служби [2, с.151].

Ст. 3 Закону України «Про державну службу» визначено, що дія цього Закону поширюється на державних службовців, в тому числі, органів дипломатичної служби [3].

Ст. 1 Закону України «Про дипломатичну службу» визначено, що дипломатична служба - це державна служба особливого характеру, яка полягає у професійній діяльності посадових осіб дипломатичної служби, пов'язаній з реалізацією зовнішньої політики України, захистом національних інтересів України у сфері міжнародних відносин, а також прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном [4].

Систему органів дипломатичної служби складають: 1) Міністерство закордонних справ України є центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин і координує діяльність державних органів у сфері зовнішніх зносин.; 2) представництва Міністерства закордонних справ України на території України є органами дипломатичної служби, які утворюються в регіонах, де діють іноземні консульські установи чи представництва міжнародних організацій; 3) закордонні дипломатичні установи України є постійно діючими органами дипломатичної служби, основними завданнями яких є представництво України в державах перебування або при міжнародних організаціях та підтримання з ними офіційних відносин, відстоювання національних інтересів України, виконання консульських функцій, у тому числі захист прав та інтересів громадян і юридичних осіб України за кордоном. Закордонними дипломатичними установами України є: 1) Посольство України; 2) Посольство України з резиденцією Надзвичайного і Повноважного Посла України в Києві; 3) Постійне представництво України при міжнародній організації; 4) Представництво України при міжнародній організації; 5) Місія України при міжнародній організації; 6) консульська установа України (Генеральне консульство України, Консульство України, Віце-консульство України та Консульське агентство України) [4, ст.5].

В органах дипломатичної служби встановлюються посади дипломатичної служби та посади працівників, які виконують функції з обслуговування. Дипломатичні посади встановлюються для дипломатичних службовців органів дипломатичної служби.

Дипломатичними посадами є такі посади: 1) Державний секретар Міністерства закордонних справ України; 2) Надзвичайний і Повноважний Посол України; 3) Надзвичайний і Повноважний Посол України з резиденцією в Києві; 4) Постійний представник України при міжнародній організації; 5) Представник України при міжнародній організації; 6) Глава Місії України при міжнародній організації; 7) Генеральний консул України; 8) заступник Постійного представника України при міжнародній організації; 9) заступник Представника України при міжнародній організації; 10) заступник Глави Місії України при міжнародній організації; 11) радник-посланник; 12) Посол з особливих доручень; 13) дипломатичний радник; 14) Консул України; 15) Представник Міністерства закордонних справ України на території України; 16) радник; 17) консул у консульській установі України; 18) перший секретар; 19) другий секретар; 20) віце-консул у консульській установі України; 21) третій секретар; 22) консульський агент у консульській установі України; 23) аташе [4, ст.8].

Дипломатичними посадами є також посади керівників структурних підрозділів апарату Міністерства закордонних справ України, утворених для забезпечення виконання завдань та функцій Міністерства закордонних справ України із забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері зовнішніх зносин, та їх заступників. Дипломатичні службовці займають дипломатичні посади на постійній основі або за контрактом у випадках, визначених Законом України «Про дипломатичну службу».

Дипломатичні посади в органах дипломатичної служби поділяються на категорії залежно від порядку призначення, характеру та обсягу повноважень і необхідних для їх виконання кваліфікації та професійної компетентності.

Таким чином, прийняття на дипломатичну службу, просування по службі державних службовців, вирішення інших питань, пов'язаних із службою, здійснюються з урахуванням категорій посад державної служби та рангів державних службовців як виду спеціальних звань, що їм присвоюються.

Встановлюються такі категорії дипломатичних посад: 1) категорія "А" - Державний секретар Міністерства закордонних справ України, Надзвичайний і Повноважний Посол України, Надзвичайний і Повноважний Посол України з резиденцією в Києві, Постійний представник України при міжнародній організації, Представник України при міжнародній організації, Глава Місії України при міжнародній організації; 2) категорія "Б" - Генеральний консул України, заступник Постійного представника України при міжнародній організації, заступник Представника України при міжнародній організації, заступник Глави Місії України при міжнародній організації, радник-посланник, Посол з особливих доручень, дипломатичний радник, Консул України, Представник Міністерства закордонних справ України на території України, керівники структурних підрозділів апарату Міністерства закордонних справ України, утворених для забезпечення виконання завдань та функцій Міністерства закордонних справ України із забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері зовнішніх зносин, та їх заступники; 3) категорія "В" - інші дипломатичні посади, не віднесені цим Законом до категорій "А" і "Б" [4, ст.9].

Особі, яка має дипломатичний ранг та призначається на посаду державного службовця, присвоюється ранг відповідно до співвідношення між рангами державних службовців і військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями. Дипломатичним службовцям, яким присвоєно ранг відповідно до Закону України від 16 грудня 1993 р. «Про державну службу», присвоюється найнижчий ранг у межах категорії посад, до якої належить посада державної служби. При цьому строк відпрацювання для присвоєння чергового рангу включає попередній період роботи державного службовця на займаній посаді.

Ранги дипломатичних службовців є видом спеціальних звань. Встановлюється дев'ять рангів дипломатичних службовців, які співвідносяться між рангами державних службовців і дипломатичними рангами наступним чином (ранг дипломатичного службовця : ранг державної служби): Надзвичайний і Повноважний Посол : 1; Надзвичайний і Повноважний Посланник першого класу : 2; Надзвичайний і Повноважний Посланник другого класу : 3; Радник першого класу : 4; Радник другого класу : 5; Перший секретар (перший секретар першого класу, перший секретар другого класу) : 6; Перший секретар другого класу : 6; Другий секретар (другий секретар першого класу, другий секретар другого класу) : 7; Другий секретар другого класу : 7; Третій секретар : 8; Аташе : 9 [5, Додаток 9].

Надбавка за ранг встановлюється з дня його присвоєння; державному службовцю, який працює неповний робочий день (тиждень), надбавка за ранг виплачується пропорційно відпрацьованому часу; особі, яка призначена на посаду державної служби з випробуванням і має ранг, присвоєний за попереднім місцем роботи, надбавка за ранг у період випробування виплачується відповідно до такого рангу [5].

Призначення на посаду дипломатичної служби є безстроковим, крім випадків, передбачених Законом України "Про державну службу", та у разі призначення на таку посаду за контрактом про проходження дипломатичної служби. При призначенні особи на посаду дипломатичної служби вперше встановлення випробування є обов'язковим. Випробування встановлюється строком до шести місяців. Особам, які призначаються на дипломатичні посади Президентом України, випробування не встановлюється.

Постійний представник України при міжнародній організації, Представник України при міжнародній організації, Глава Місії України при міжнародній організації призначаються на посади та звільняються з посад Президентом України за поданням Міністра закордонних справ України. Посадові особи дипломатичної служби

проходять дипломатичну службу в органах дипломатичної служби. Період роботи на дипломатичних посадах зараховується до страхового стажу та стажу державної служби [4].

Розкриємо процедуру прийняття на дипломатичну службу.

Вступ на дипломатичну службу здійснюється шляхом призначення громадянина України на посаду дипломатичної служби за результатами конкурсу, крім випадку, коли призначення на дипломатичні посади здійснює Президент України. Конкурс на зайняття посади дипломатичної служби проводиться конкурсною комісією Міністерства закордонних справ України у порядку, встановленому законодавством про державну службу, з урахуванням особливостей.

В органах дипломатичної служби здійснюється ротація посадових осіб дипломатичної служби. Посадові особи дипломатичної служби підлягають ротації і направляються у довготермінове відрядження з урахуванням рівня їхньої професійної компетентності, службової необхідності. Участь посадових осіб дипломатичної служби у ротації є обов'язковою умовою проходження ними дипломатичної служби. За наявності поважних причин посадова особа дипломатичної служби, яка відповідно до цього Закону або Закону України "Про державну службу" займає посаду категорії "Б", має право відмовитися від двох посліпль пропозицій суб'єкта призначення про участь у ротації, а посадова особа дипломатичної служби, яка займає посаду категорії "В", - від однієї такої пропозиції. Поважними причинами для відмови від участі у ротації є: 1) відпустка у зв'язку з вагітністю та пологами; 2) відпустка для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку; 3) хвороба члена сім'ї працівника дипломатичної служби, який потребує стороннього догляду [4].

Посадові особи дипломатичної служби можуть бути направлені на роботу до секретаріатів міжнародних організацій за квотою України. У такому разі тривалість роботи у секретаріаті міжнародної організації обумовлюється строком контракту з такою організацією, визначеним за погодженням з Міністерством закордонних справ України. Період роботи у секретаріаті міжнародної організації за квотою України зараховується до стажу дипломатичної служби. Порядок віднесення посад у секретаріатах міжнародних організацій, а також посад, зазначених в частині шостій цієї статті, до відповідних посад дипломатичної служби в закордонних дипломатичних установах України затверджується Кабінетом Міністрів України [4].

Громадяни України, які обіймають посади в секретаріатах, органах міжнародних організацій та закордонних юрисдикційних органах, членом або учасником яких є Україна, користуються привілеями та імунітетами відповідно до міжнародних договорів, що визначають обсяг таких привілеїв та імунітетів. Громадянам, які обіймають керівні посади в зазначених органах, може бути присвоєно дипломатичний ранг. Період роботи громадян України на посадах у секретаріатах, органах міжнародних організацій та закордонних юрисдикційних органах, членом або учасником яких є Україна, зараховується до стажу дипломатичної служби. Період роботи громадян України на посаді судді закордонного юрисдикційного органу, членом або учасником якого є Україна, зараховується також до стажу роботи на посаді судді.

Дипломатична служба припиняється з підстав, передбачених Законом України "Про державну службу" до яких належать: 1) у разі втрати права на державну службу або його обмеження; 2) у разі закінчення строку призначення на посаду державної служби; 3) за ініціативою державного службовця або за угодою сторін; 4) за ініціативою суб'єкта призначення; 5) у разі настання обставин, що склалися незалежно від волі сторін; 6) у разі незгоди державного службовця на проходження державної служби у зв'язку із зміною її істотних умов; 7) у разі виходу державного службовця на пенсію або досягнення ним 65-річного віку, якщо інше не передбачено законом; 8) у разі застосування заборони, передбаченої Законом України "Про очищення влади"; 9) з підстав, передбачених контрактом про проходження державної служби (у разі укладення) [3, ст.83].

В той же час, згідно Закону України «Про дипломатичну службу» дипломатична служба припиняється також з таких підстав: 1) закінчення строку контракту про проходження дипломатичної служби або порушення його умов; 2) відмова без поважних причин посадової особи дипломатичної служби, яка займає посаду категорії "Б", від третьої посліпль пропозиції про участь у ротації; 3) відмова без поважних причин посадової особи дипломатичної служби, яка займає посаду категорії "В", від другої посліпль пропозиції про участь у ротації; 4) відмова посадової особи дипломатичної служби, яка зарахована в розпорядження Міністерства закордонних справ України, від третьої посліпль пропозиції про переведення в системі органів дипломатичної служби; 5) відставка дипломатичного службовця; 6) одноразове грубе порушення посадових обов'язків посадовою особою дипломатичної служби, що завдало шкоди іміджу України за кордоном або розвитку відносин з відповідною державою чи міжнародною організацією, встановлене за результатами дисциплінарного провадження, проведеного дисциплінарною комісією Міністерства закордонних справ України відповідно до законодавства про державну службу [4, ст.28].

Висновок. Таким чином, узагальнюючи вище вкладене відзначимо, що проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном характеризується наступними особливостями:

- 1) нормативно-правовою основою урегулювання суспільних відносин щодо предмету дослідження є закони України «Про державну службу» та «Про дипломатичну службу»;
- 2) дипломатична служба є підвидом спеціальної цивільної служби, тобто належить до публічної служби;
- 3) при визначенні особливостей проходження державної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном потрібно відмежовувати такі поняття як: адміністративний службовець та дипломатичний службовець;

4) під час проходження дипломатичної служби персоналом дипломатичних установ України за кордоном відбувається періодична ротація, тобто планове заміщення посад дипломатичної служби в органах дипломатичної служби посадовими особами дипломатичної служби.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 35–36, № 37. Ст. 446.
2. Кузьменко О.В. Курс адміністративного права України. Підручник / за заг. ред. Колпакова В.К., Кузьменко О.В., Пастуха І.Д. К. : Юринком Інтер, 2013. 912 с.
3. Про державну службу. Закон України від 16 грудня 1993 року № 3723-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3723-12>.
4. Про дипломатичну службу: Закон України від 7 червня 2018 року № 2449-VIII. *Відомості Верховної Ради*, 2018. № 26. Ст.219.
5. Питання присвоєння рангів державних службовців та співвідношення між рангами державних службовців і рангами посадових осіб місцевого самоврядування, військовими званнями, дипломатичними рангами та іншими спеціальними званнями : затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2016 р. № 306. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/306-2016-%D0%BF#n53>

REFERENCES:

1. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy. [Code of Administrative Procedure of Ukraine]. (2005, July 06). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 35–37. 446 [in Ukrainian].
2. Kuzmenko, O.V. (2013). *Kurs administratyvnoho prava Ukrainy. Pidruchnyk* [Course of administrative law of Ukraine. Textbook]. K. : Yuryнком Inter [in Ukrainian].
3. Pro derzhavnu sluzhbu. Zakon Ukrainy № 3723-XII. [About public service. Law of Ukraine]. (1993, December 16). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3723-12> [in Ukrainian].
4. Pro dyplomatychnu sluzhbu: Zakon Ukrainy № 2449-VIII. [On the diplomatic service: Law of Ukraine]. (2018, June 07). *Vidomosti Verkhovnoi Rady*, 26, 219. [in Ukrainian].
5. Pytannia prysvoiennia ranhiv derzhavnykh sluzhbovtziv ta spivvidnoshennia mizh ranhamy derzhavnykh sluzhbovtziv i ranhamy posadovykh osib mistsevoho samovriaduvannia, viiskovymy zvanniamy, dyplomatychnymy ranhamy ta inshymy spetsialnymy zvanniamy : zatv. Postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20 kvitnia 2016 r. № 306. (2016). [The issue of assigning the ranks of civil servants and the relationship between the ranks of civil servants and the ranks of local government officials, military ranks, diplomatic ranks and other special ranks: approved. Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of April 20, 2016 № 306]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/306-2016-%D0%BF#n53> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 20.12.2019

УДК 342.9

Павловська Наталія Володимирівна,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та історії права

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ТА ШЛЯХИ ЙОГО УДОСКОНАЛЕННЯ

У представленій статті проводиться аналіз теоретичних підходів до розуміння категорії «адміністративно-деліктне законодавство», розкриваються поняття, джерела адміністративно-деліктного права, а також проводиться систематизація джерел адміністративно-деліктного права України. На основі проведеного аналізу локального та міжнародного законодавства автор пропонує власну класифікацію джерел адміністративно-деліктного права.

Відзначено, що для упорядкування системи адміністративно-деліктного законодавства потрібно встановлення: 1) загальних положень і принципів законодавства про адміністративні правопорушення; 2) переліку видів адміністративних покарань та правил їх застосування; 3) адміністративної відповідальності з питань, які мають суттєве значення при вирішенні адміністративних спорів; 4) порядку провадження у справах про адміністративні правопорушення, в тому числі встановлення заходів забезпечення провадження у справах про адміністративні правопорушення; 5) порядку виконання постанов про призначення адміністративних покарань, що знайшло відповідне відображення і закріплення в КУпАП, проте адміністративно-деліктні відносини постійно змінюються і розвиваються, ряд регулюючих їх норм застаріває, не виконує основних функцій адміністративно-деліктного законодавства в сфері покарання, перевиховання, попередження і вимагає внесення відповідних змін і доповнень, що викликає неодноразові спроби законодавців прийняти новий Кодекс в сфері врегулювання адміністративно-деліктних відносин або кардинально змінити діючий.

Перераховані спроби формування та систематизації адміністративно-деліктного законодавства обґрунтовують важливу

Випуск 7. Спецвипуск. 2019